

O pewnych modyfikacjach/usprawnieniach algorytmu grupowania spektralnego

Sławomir T. Wierzchoń

<http://www.ipipan.waw.pl/~stw/sem080517>

Instytut Podstaw Informatyki PAN

Seminarium instytutowe
Warszawa, 8 maja 2017

Treść

- 1 Algorytm NJW
- 2 Jądrowe grupowanie spektralne
- 3 Grupowanie ewolucyjne
- 4 Proste recepty
- 5 Randomizowany SVD
- 6 Niepełny rozkład Choleskiego
- 7 Rozszerzenie Nyströma

Algorytm NJW (Ng, Jordan & Weiss, 2002)

WE: symetryczna macierz S taka, że $s_{ii} = 0$

- 1 wyznacz $\mathcal{S} = D^{-1/2} S D^{-1/2}$,
 $D = \text{diag}(S e) = \text{diag}(d_1, \dots, d_m)$
- 2 wyznacz $Y = (y_1, \dots, y_k)$; y_j – j -ty dominujący wektor własny $\mathcal{S}$
- 3 rzutuj wiersze macierzy Y na sferę jednostkową, tzn. utwórz macierz $Z = [z_{ij}]$, $i = 1, \dots, m$, $j = 1, \dots, k$ o elementach

$$z_{ij} = y_{i,j} / \|y_i\|$$

- 4 wyznacz finalny podział danych reprezentowanych przez macierz Z .

Algorytm NJW (Ng, Jordan & Weiss, 2002)

WE: symetryczna macierz S taka, że $s_{ij} = 0$

- 1 wyznacz $\mathcal{S} = D^{-1/2} S D^{-1/2}$,
 $D = \text{diag}(\mathcal{S}\mathbf{e}) = \text{diag}(d_1, \dots, d_m)$
- 2 wyznacz $Y = (y_1, \dots, y_k)$; y_j – j -ty dominujący wektor własny $\mathcal{S}$
- 3 rzutuj wiersze macierzy Y na sferę jednostkową, tzn. utwórz macierz $Z = [z_{ij}]$, $i = 1, \dots, m$, $j = 1, \dots, k$ o elementach

$$z_{ij} = y_{i,j} / \|y_{i,\cdot}\|$$

- 4 wyznacz finalny podział danych reprezentowanych przez macierz Z .

Algorytm NJW (Ng, Jordan & Weiss, 2002)

WE: symetryczna macierz S taka, że $s_{ij} = 0$

- 1 wyznacz $\mathcal{S} = D^{-1/2} S D^{-1/2}$,
 $D = \text{diag}(\mathcal{S}\mathbf{e}) = \text{diag}(d_1, \dots, d_m)$
- 2 wyznacz $Y = (y_1, \dots, y_k)$; y_j – j -ty dominujący wektor własny $\mathcal{S}$
- 3 rzutuj wiersze macierzy Y na sferę jednostkową, tzn. utwórz macierz $Z = [z_{ij}]$, $i = 1, \dots, m$, $j = 1, \dots, k$ o elementach

$$z_{ij} = y_{i,j} / \|y_{i,\cdot}\|$$

- 4 wyznacz finalny podział danych reprezentowanych przez macierz Z .

Algorytm NJW (Ng, Jordan & Weiss, 2002)

WE: symetryczna macierz S taka, że $s_{ij} = 0$

- 1 wyznacz $\mathcal{S} = D^{-1/2} S D^{-1/2}$,
 $D = \text{diag}(\mathcal{S}\mathbf{e}) = \text{diag}(d_1, \dots, d_m)$
- 2 wyznacz $Y = (y_1, \dots, y_k)$; y_j – j -ty dominujący wektor własny $\mathcal{S}$
- 3 rzutuj wiersze macierzy Y na sferę jednostkową, tzn. utwórz macierz $Z = [z_{ij}]$, $i = 1, \dots, m$, $j = 1, \dots, k$ o elementach

$$z_{ij} = y_{i,j} / \|\mathbf{y}_{i\cdot}\|$$

- 4 wyznacz finalny podział danych reprezentowanych przez macierz Z .

Algorytm NJW (Ng, Jordan & Weiss, 2002)

WE: symetryczna macierz S taka, że $s_{ij} = 0$

- 1 wyznacz $\mathcal{S} = D^{-1/2} S D^{-1/2}$,
 $D = \text{diag}(\mathbf{S}\mathbf{e}) = \text{diag}(d_1, \dots, d_m)$
- 2 wyznacz $Y = (y_1, \dots, y_k)$; y_j – j -ty dominujący wektor własny $\mathcal{S}$
- 3 rzutuj wiersze macierzy Y na sferę jednostkową, tzn. utwórz macierz $Z = [z_{ij}]$, $i = 1, \dots, m$, $j = 1, \dots, k$ o elementach

$$z_{ij} = y_{i,j} / \|\mathbf{y}_{i\cdot}\|$$

- 4 wyznacz finalny podział danych reprezentowanych przez macierz Z .

Algorytm NJW – dlaczego działa?

Dane są 3 rozłączne grupy C_1, C_2, C_3

$$S = \begin{bmatrix} S^{(1)} & 0 & 0 \\ 0 & S^{(2)} & 0 \\ 0 & 0 & S^{(3)} \end{bmatrix} \Rightarrow \mathcal{L} = \begin{bmatrix} \mathcal{L}^{(1)} & 0 & 0 \\ 0 & \mathcal{L}^{(2)} & 0 \\ 0 & 0 & \mathcal{L}^{(3)} \end{bmatrix}$$

Dominujące wektory własne

$$Y = \begin{bmatrix} y^{(1)} & 0 & 0 \\ 0 & y^{(2)} & 0 \\ 0 & 0 & y^{(3)} \end{bmatrix}, y^{(i)} = \sqrt{D^{(i)}} \mathbf{e}_{C_i} \Rightarrow Z = \begin{bmatrix} \mathbf{e}_{C_1} & 0 & 0 \\ 0 & \mathbf{e}_{C_2} & 0 \\ 0 & 0 & \mathbf{e}_{C_3} \end{bmatrix}$$

Algorytm NJW – dlaczego działa?

Dane są 3 rozłączne grupy C_1, C_2, C_3

$$S = \begin{bmatrix} S^{(1)} & 0 & 0 \\ 0 & S^{(2)} & 0 \\ 0 & 0 & S^{(3)} \end{bmatrix} \Rightarrow \mathcal{L} = \begin{bmatrix} \mathcal{L}^{(1)} & 0 & 0 \\ 0 & \mathcal{L}^{(2)} & 0 \\ 0 & 0 & \mathcal{L}^{(3)} \end{bmatrix}$$

Dominujące wektory własne

$$Y = \begin{bmatrix} y^{(1)} & 0 & 0 \\ 0 & y^{(2)} & 0 \\ 0 & 0 & y^{(3)} \end{bmatrix}, y^{(i)} = \sqrt{D^{(i)}} \mathbf{e}_{C_i} \Rightarrow Z = \begin{bmatrix} \mathbf{e}_{C_1} & 0 & 0 \\ 0 & \mathbf{e}_{C_2} & 0 \\ 0 & 0 & \mathbf{e}_{C_3} \end{bmatrix}$$

Algorytm NJW - wyznaczanie finalnego podziału danych

Zastosuj:

- 1 algorytm k -średnich,
- 2 algorytm rotacji spektralnej (Huang, Nie, & Huang, 2013):
 $\min_{Q,H} \|YQ - H\|_F$ p.o. $Q^T Q = \mathbb{I}$, $H \in \{0,1\}^{m \times k}$,
- 3 QR faktoryzację (Zha, He, Ding, Gu, & Simon, 2001),
 (Freder, & van Barel, 2010), (Damle, Minden, & Ying)
 $[Q,R,P]=\text{qr}(Y^T)$; $\%Q^T Q = \mathbb{I}$, P – macierz permut.
 $u=\text{inv}(R(1:K,1:K))*R*P'$;
 $[tmp,r1]=\text{max}(\text{abs}(u^T),[],2)$;

Dla $Z \in \mathbb{R}^{2000 \times 3}$: wariant (1) trwa 0.03737 ± 0.00958 , a randomizowany wariant (3): $10^{-4}(4.8034 \pm 5.0504) \approx 0.001067$ (średnie z 50 powtórzeń).

Algorytm NJW - wyznaczanie finalnego podziału danych

Zastosuj:

- 1 algorytm k -średnich,
- 2 algorytm rotacji spektralnej (Huang, Nie, & Huang, 2013):
 $\min_{Q,H} \|YQ - H\|_F$ p.o. $Q^T Q = \mathbb{I}$, $H \in \{0,1\}^{m \times k}$,
- 3 QR faktoryzację (Zha, He, Ding, Gu, & Simon, 2001),
 (Freder, & van Barel, 2010), (Damle, Minden, & Ying)
 $[Q,R,P]=\text{qr}(Y^T)$; $Q^T Q = \mathbb{I}$, P – macierz permut.
 $u=\text{inv}(R(1:K,1:K))*R*P$;
 $[tmp,r1]=\text{max}(\text{abs}(u^T),[],2)$;

Dla $Z \in \mathbb{R}^{2000 \times 3}$: wariant (1) trwa 0.03737 ± 0.00958 , a
 randomizowany wariat (3): $10^{-4}(4.8034 \pm 5.0504) \approx 0.001067$
 (średnie z 50 powtórzeń).

Algorytm NJW - wyznaczanie finalnego podziału danych

Zastosuj:

- 1 algorytm k -średnich,
- 2 algorytm rotacji spektralnej (Huang, Nie, & Huang, 2013):
 $\min_{Q,H} \|YQ - H\|_F$ p.o. $Q^T Q = \mathbb{I}$, $H \in \{0,1\}^{m \times k}$,
- 3 QR faktoryzację (Zha, He, Ding, Gu, & Simon, 2001),
 (Freder, & van Barel, 2010), (Damle, Minden, & Ying)
 $[Q,R,P]=\text{qr}(Y^T)$; $Q^T Q = \mathbb{I}$, P – macierz permut.
 $u=\text{inv}(R(1:K,1:K))*R*P$;
 $[tmp,r1]=\text{max}(\text{abs}(u^T),[],2)$;

Dla $Z \in \mathbb{R}^{2000 \times 3}$: wariant (1) trwa 0.03737 ± 0.00958 , a
 randomizowany wariat (3): $10^{-4}(4.8034 \pm 5.0504) \approx 0.001067$
 (średnie z 50 powtórzeń).

Algorytm NJW - wyznaczanie finalnego podziału danych

Zastosuj:

- 1 algorytm k -średnich,
- 2 algorytm rotacji spektralnej (Huang, Nie, & Huang, 2013):
 $\min_{Q,H} \|YQ - H\|_F$ p.o. $Q^T Q = \mathbb{I}$, $H \in \{0,1\}^{m \times k}$,
- 3 QR faktoryzację (Zha, He, Ding, Gu, & Simon, 2001),
 (Freder, & van Barel, 2010), (Damle, Minden, & Ying)
 $[Q,R,P]=\text{qr}(\mathbf{Y}^T)$; $\%Q^T Q = \mathbb{I}$, P – macierz permut.
 $u=\text{inv}(R(1:K,1:K))*R*P'$;
 $[\text{tmp},r1]=\text{max}(\text{abs}(u^T),[],2)$;

Dla $Z \in \mathbb{R}^{2000 \times 3}$: wariant (1) trwa 0.03737 ± 0.00958 , a
 randomizowany wariat (3): $10^{-4}(4.8034 \pm 5.0504) \approx 0.001067$
 (średnie z 50 powtórzeń).

Algorytm NJW - wyznaczanie finalnego podziału danych

Zastosuj:

- 1 algorytm k -średnich,
- 2 algorytm rotacji spektralnej (Huang, Nie, & Huang, 2013):
 $\min_{Q,H} \|YQ - H\|_F$ p.o. $Q^T Q = \mathbb{I}$, $H \in \{0,1\}^{m \times k}$,
- 3 QR faktoryzację (Zha, He, Ding, Gu, & Simon, 2001),
 (Freder, & van Barel, 2010), (Damle, Minden, & Ying)
 $[Q,R,P]=\text{qr}(Y^T)$; $Q^T Q = \mathbb{I}$, P – macierz permut.
 $u=\text{inv}(R(1:K,1:K))*R*P'$;
 $[\text{tmp},r1]=\text{max}(\text{abs}(u^T),[],2)$;

Dla $Z \in \mathbb{R}^{2000 \times 3}$: wariant (1) trwa 0.03737 ± 0.00958 , a
 randomizowany wariat (3): $10^{-4}(4.8034 \pm 5.0504) \approx 0.001067$
 (średnie z 50 powtórzeń).

Algorytm NJW - wyznaczanie finalnego podziału danych

Zastosuj:

- 1 algorytm k -średnich,
- 2 algorytm rotacji spektralnej (Huang, Nie, & Huang, 2013):
 $\min_{Q,H} \|YQ - H\|_F$ p.o. $Q^T Q = \mathbb{I}$, $H \in \{0,1\}^{m \times k}$,
- 3 QR faktoryzację (Zha, He, Ding, Gu, & Simon, 2001),
 (Freder, & van Barel, 2010), (Damle, Minden, & Ying)
 $[Q,R,P]=\text{qr}(\mathbf{Y}^T)$; $\%Q^T Q = \mathbb{I}$, P – macierz permut.
 $u=\text{inv}(R(1:K,1:K))*R*P'$;
 $[\text{tmp},r1]=\text{max}(\text{abs}(u^T),[],2)$;

Dla $Z \in \mathbb{R}^{2000 \times 3}$: wariant (1) trwa 0.03737 ± 0.00958 , a
 randomizowany wariat (3): $10^{-4}(4.8034 \pm 5.0504) \approx 0.001067$
 (średnie z 50 powtórzeń).

Algorytm NJW a błędzenie losowe

Jeżeli (λ, ϕ) jest parą własną $\mathcal{S} = D^{-1/2}SD^{-1/2}$ to:

$$D^{-1/2}SD^{-1/2}\phi = \lambda\phi \quad * \quad D^{-1/2}$$

$$\underbrace{D^{-1}S}_P \underbrace{(D^{-1/2}\phi)}_{\psi} = \lambda \underbrace{(D^{-1/2}\phi)}_{\psi}$$

tzn. $(\lambda, D^{-1/2}\phi)$ jest parą własną macierzy $P = D^{-1}S$.

W kroku (2) algorytmu NJW można liczyć dominujące wektory macierzy P (Meilă, & Shi, 2000).

Algorytm NJW a błędzenie losowe

Jeżeli (λ, ϕ) jest parą własną $\mathcal{S} = D^{-1/2}SD^{-1/2}$ to:

$$D^{-1/2}SD^{-1/2}\phi = \lambda\phi \quad * \quad D^{-1/2}$$

$$\underbrace{D^{-1}S}_P \underbrace{(D^{-1/2}\phi)}_\psi = \lambda \underbrace{(D^{-1/2}\phi)}_\psi$$

tzn. $(\lambda, D^{-1/2}\phi)$ jest parą własną macierzy $P = D^{-1}S$.

W kroku (2) algorytmu NJW można liczyć dominujące wektory macierzy P (Meilă, & Shi, 2000).

Algorytm NJW a błędzenie losowe

Jeżeli (λ, ϕ) jest parą własną $\mathcal{S} = D^{-1/2}SD^{-1/2}$ to:

$$D^{-1/2}SD^{-1/2}\phi = \lambda\phi \quad * \quad D^{-1/2}$$

$$\underbrace{D^{-1}S}_P \underbrace{(D^{-1/2}\phi)}_{\psi} = \lambda \underbrace{(D^{-1/2}\phi)}_{\psi}$$

tnz. $(\lambda, D^{-1/2}\phi)$ jest parą własną macierzy $P = D^{-1}S$.

W kroku (2) algorytmu NJW można liczyć dominujące wektory macierzy P (Meilă, & Shi, 2000).

Algorytm NJW a błędzenie losowe

Jeżeli (λ, ϕ) jest parą własną $\mathcal{S} = D^{-1/2}SD^{-1/2}$ to:

$$D^{-1/2}SD^{-1/2}\phi = \lambda\phi \quad * \quad D^{-1/2}$$

$$\underbrace{D^{-1}S}_P \underbrace{(D^{-1/2}\phi)}_{\psi} = \lambda \underbrace{(D^{-1/2}\phi)}_{\psi}$$

tnz. $(\lambda, D^{-1/2}\phi)$ jest parą własną macierzy $P = D^{-1}S$.

W kroku (2) algorytmu NJW można liczyć dominujące wektory macierzy P (Meilă, & Shi, 2000).

Wyzwania podejścia spektralnego

- Złożoność pamięciowa: $O(m^2)$,
- Złożoność czasowa $O(m^3)$
- Jak klasyfikować nowe obserwacje?

Wyzwania podejścia spektralnego

- Złożoność pamięciowa: $O(m^2)$,
- Złożoność czasowa $O(m^3)$
- Jak klasyfikować nowe obserwacje?

Wyzwania podejścia spektralnego

- Złożoność pamięciowa: $O(m^2)$,
- Złożoność czasowa $O(m^3)$
- Jak klasyfikować nowe obserwacje?

Wyzwania podejścia spektralnego

- Złożoność pamięciowa: $O(m^2)$,
- Złożoność czasowa $O(m^3)$
- Jak klasyfikować nowe obserwacje?

(Alzate & Suykens, 2010):

- It is not clear what we are optimizing when doing spectral clustering.
- Due to the lack of a clear optimization problem, the parameters selection is not straightforward.
- Clustering of new points should rely on approximation techniques.

PCA & KPCA (Schölkopf, Smola, & Müller, 2005)

PCA

- 1 $X_c = (x_1 - \mu, \dots, x_m - \mu),$
 $\mu = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m x_i$
- 2 $\Sigma = \text{cov}(X_c) = \frac{1}{m} X_c X_c^T$
- 3 $[U, \Lambda] = \text{eig}(\Sigma),$
 $U_k = (u_1, \dots, u_k),$
- 4 $\text{proj}_j(y) = u_j^T y$

KPCA

- 1 $K(x_i, x_j) = \phi(x_i)^T \phi(x_j) = s_{ij},$
 $\phi: X \rightarrow \mathcal{F}$
- 2 $K_c = M_c K M_c, M_c = \mathbb{I} - \frac{1}{m} \mathbf{e} \mathbf{e}^T$
- 3 $[U, \Lambda] = \text{eig}(K_c),$
 $U_k = (u_1, \dots, u_k)$
- 4 $\text{proj}_j(y) = \sum_{i=1}^m u_{ij} K_c(y, x_i)$

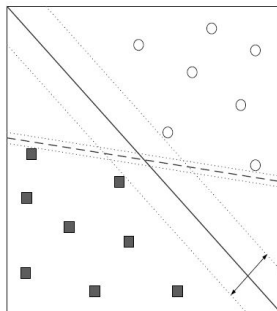
SVM a LS-SVM (1)

$\{(x_i, y)\}_{i=1}^m$ – zbiór trenujący,
 $y_i \in \{-1, +1\}$. Jeżeli dane są
 liniowo separowalne, to szukamy
 hiperpłaszczyzny $w^T x + b$ takiej,
 że

$$w^T x_i + b \begin{cases} > 0 & \text{gdy } x_i \in C_+ \\ < 0 & \text{gdy } x_i \in C_- \end{cases}$$

Sformułowanie:

$$\min_w \frac{1}{2} w^T w \quad \text{p.o. } y_i(w^T x_i + b) \geq 1$$

SVM a LS-SVM (2)

Gdy dane nie są liniowo separowalne, wprowadza się zmienne dopełniające ξ_i , co prowadzi do zadania:

$$\min_{w,b,e_i} \frac{1}{2} w^T w + c \sum_{i=1}^m \xi_i, \quad \text{p.w. } y_i(w^T x_i + b) \geq 1 - \xi_i, \xi_i \geq 0$$

Jego rozwiązanie nie jest trywialne!

[Suykens & Vandewalle \(1999\)](#) zaproponowali alternatywne sformułowanie

$$\min_{w,b,e_i} \frac{1}{2} w^T w + \frac{1}{2} \sum_{i=1}^m e_i^2, \quad \text{p.w. } y_i(w^T x_i + b) = 1 - e_i$$

Ważony jądrowy algorytm PCA

$$\begin{aligned} \min J(\mathbf{u}_\ell, \boldsymbol{\rho}_\ell, b_\ell) &= \frac{1}{2m} \sum_{\ell=1}^{n_k} \gamma_\ell \boldsymbol{\rho}_\ell^T W \boldsymbol{\rho}_\ell - \frac{1}{2} \sum_{\ell=1}^{n_k} \mathbf{u}_\ell^T \mathbf{u}_\ell \\ \text{s.t. } \boldsymbol{\rho}_\ell &= \mathbf{F} \mathbf{u}_\ell + b_\ell \mathbf{e}, \quad \ell = 1, \dots, n_k \geq k-1 \end{aligned}$$

gdzie $\mathbf{F} = (\phi(x_1); \dots; \phi(x_m))$, W – macierz wag, np. $W = D^{-1}$.
Lagrangian:

$$\begin{aligned} \mathcal{L}(\mathbf{u}_\ell, \boldsymbol{\rho}_\ell, b_\ell) &= \frac{1}{2m} \sum_{\ell=1}^{n_k} \gamma_\ell \boldsymbol{\rho}_\ell^T W \boldsymbol{\rho}_\ell - \frac{1}{2} \sum_{\ell=1}^{n_k} \mathbf{u}_\ell^T \mathbf{u}_\ell \\ &\quad - \sum_{\ell=1}^{n_k} \boldsymbol{\alpha}_\ell^T (\boldsymbol{\rho}_\ell - \mathbf{F} \mathbf{u}_\ell - b_\ell \mathbf{e}) \end{aligned}$$

gdzie $\boldsymbol{\alpha}_\ell$ – mnożniki Lagrange'a.

Ważony jądrowy algorytm PCA

Warunki optymalności

- 1 $\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \mathbf{u}_\ell} = 0 \Rightarrow \mathbf{u}_\ell = \mathbf{F}^T \boldsymbol{\alpha}_\ell$
- 2 $\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \boldsymbol{\rho}_\ell} = 0 \Rightarrow \boldsymbol{\alpha}_\ell = \frac{\gamma}{m} D^{-1} \boldsymbol{\rho}_\ell$
- 3 $\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial b_\ell} = 0 \Rightarrow \mathbf{e}^T \boldsymbol{\alpha}_\ell$
- 4 $\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \boldsymbol{\alpha}_\ell} = 0 \Rightarrow \boldsymbol{\rho}_\ell - \mathbf{F} \mathbf{u}_\ell - b_\ell \mathbf{e} = 0$

Problem dualny

$$WMS\boldsymbol{\alpha}_\ell = \lambda_\ell \boldsymbol{\alpha}_\ell, \quad \ell = 1, \dots, n_k,$$

$$\lambda_\ell = m/\gamma_\ell,$$

$$S(\mathbf{x}_i, \mathbf{x}_j) = \mathbf{F}\mathbf{F}^T(\mathbf{x}_i, \mathbf{x}_j) = K(\mathbf{x}_i, \mathbf{x}_j),$$

oraz

$$M = \mathbb{I} - \frac{1}{\sum_{i,j} w_{ij}} \mathbf{e}\mathbf{e}^T W$$

Gdy $W = \mathbb{I} \Rightarrow \text{WKPCA} = \text{KPCA}.$

$$\mathbf{b} = -\frac{1}{\sum_{i,j} w_{ij}} \mathbf{e}^T W S A_{n_k}, \quad A_{n_k} = (\boldsymbol{\alpha}_1, \dots, \boldsymbol{\alpha}_{n_k})$$

Ważony jądrowy algorytm PCA

Warunki optymalności

- 1 $\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \mathbf{u}_\ell} = 0 \Rightarrow \mathbf{u}_\ell = \mathbf{F}^T \boldsymbol{\alpha}_\ell$
- 2 $\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \boldsymbol{\rho}_\ell} = 0 \Rightarrow \boldsymbol{\alpha}_\ell = \frac{\gamma}{m} D^{-1} \boldsymbol{\rho}_\ell$
- 3 $\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial b_\ell} = 0 \Rightarrow \mathbf{e}^T \boldsymbol{\alpha}_\ell$
- 4 $\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \boldsymbol{\alpha}_\ell} = 0 \Rightarrow \boldsymbol{\rho}_\ell - \mathbf{F} \mathbf{u}_\ell - b_\ell \mathbf{e} = 0$

Dalsze własności

- 1 (1) & (4): $Z = S A_{nk} + \mathbf{b} \mathbf{e}$,
a dla nowych obserwacji
 $\{\mathbf{y}_1, \dots, \mathbf{y}_{m_{new}}\}$:
 $Z^{new} = S^{new} A_{nk} + \mathbf{b} \mathbf{e}$,
gdzie $S^{new}(\mathbf{y}_i, \mathbf{x}_j) = K(\mathbf{y}_i, \mathbf{x}_j)$
- 2 (2): $\text{sign}(\boldsymbol{\rho}_j) = \text{sign}(\boldsymbol{\alpha}_j)$
- 3 (3): $\mathbf{e} \boldsymbol{\alpha}_1 = 0 \Rightarrow n_k = k - 1$

Komentarz

Problem dualny do problemu

$$\begin{aligned} \min J(\mathbf{u}_\ell, \boldsymbol{\rho}_\ell, b_\ell) &= \frac{1}{2m} \sum_{\ell=1}^{n_k} \gamma_\ell \boldsymbol{\rho}_\ell^T W \boldsymbol{\rho}_\ell - \frac{1}{2} \sum_{\ell=1}^{n_k} \mathbf{u}_\ell^T \mathbf{u}_\ell \\ \text{s.t. } \boldsymbol{\rho}_\ell &= \mathbf{F} \mathbf{u}_\ell, \quad \ell = 1, \dots, n_k \geq k - 1 \end{aligned}$$

ma postać

$$W S \boldsymbol{\alpha} = \lambda \boldsymbol{\alpha}$$

Gdy $W = D^{-1}$ otrzymujemy algorytm MS, a przyjmując $\phi_\ell = \boldsymbol{\alpha}_\ell$ – algorytm NJW.

Grupowanie spektralne z WKPCA - klasyfikacja obserwacji

Error correcting output codes (Dietterich, Bakiri, 1995):

- Binaryzuj wiersze a^i macierzy A_{n_k} :
 $c_i = \text{sign}(a^i) \in \{-1, 1\}^{k-1}, i = 1, \dots, m$
- Utwórz książkę kodową z k najbardziej popularnych słów.
- przydziel obserwację x_i do grupy $g_i = \arg \min_j d_H(\text{sign}(\alpha_i), c_j)$
- dla nowej obserwacji y_ℓ wyznacz wektor $z_\ell = S(y_\ell, \cdot)A_{n_k} + b$
- przydziel obserwację y_ℓ do grupy $g_\ell = \arg \min_j d_H(\text{sign}(z_\ell), c_j)$

Grupowanie spektralne z WKPCA - klasyfikacja obserwacji

Error correcting output codes (Dietterich, Bakiri, 1995):

- Binaryzuj wiersze a^i macierzy A_{n_k} :
 $c_i = \text{sign}(a^i) \in \{-1, 1\}^{k-1}, i = 1, \dots, m$
- Utwórz książkę kodową z k najbardziej popularnych słów.
- przydziel obserwację x_i do grupy $g_i = \arg \min_j d_H(\text{sign}(\alpha_i), c_j)$
- dla nowej obserwacji y_ℓ wyznacz wektor $z_\ell = S(y_\ell, \cdot)A_{n_k} + b$
- przydziel obserwację y_ℓ do grupy $g_\ell = \arg \min_j d_H(\text{sign}(z_\ell), c_j)$

Grupowanie spektralne z WKPCA - klasyfikacja obserwacji

Error correcting output codes (Dietterich, Bakiri, 1995):

- Binaryzuj wiersze a^i macierzy A_{n_k} :
 $c_i = \text{sign}(a^i) \in \{-1, 1\}^{k-1}, i = 1, \dots, m$
- Utwórz książkę kodową z k najbardziej popularnych słów.
- *przydziel obserwację x_i do grupy $g_i = \arg \min_j d_H(\text{sign}(\alpha_i), c_j)$*
- dla nowej obserwacji y_ℓ wyznacz wektor $z_\ell = S(y_\ell, \cdot)A_{n_k} + b$
- *przydziel obserwację y_ℓ do grupy $g_\ell = \arg \min_j d_H(\text{sign}(z_\ell), c_j)$*

Grupowanie spektralne z WKPCA - klasyfikacja obserwacji

Error correcting output codes (Dietterich, Bakiri, 1995):

- Binaryzuj wiersze a^i macierzy A_{n_k} :
 $c_i = \text{sign}(a^i) \in \{-1, 1\}^{k-1}, i = 1, \dots, m$
- Utwórz książkę kodową z k najbardziej popularnych słów.
- *przydziel obserwację x_i do grupy $g_i = \arg \min_j d_H(\text{sign}(\alpha_i), c_j)$*
- dla nowej obserwacji y_ℓ wyznacz wektor $z_\ell = S(y_\ell, \cdot)A_{n_k} + b$
- *przydziel obserwację y_ℓ do grupy $g_\ell = \arg \min_j d_H(\text{sign}(z_\ell), c_j)$*

Grupowanie spektralne z WKPCA - klasyfikacja obserwacji

Error correcting output codes (Dietterich, Bakiri, 1995):

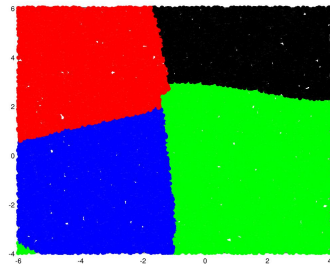
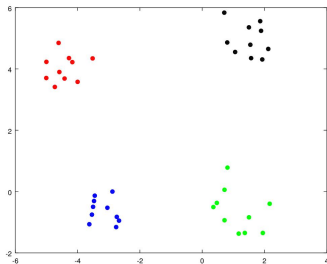
- Binaryzuj wiersze a^i macierzy A_{n_k} :
 $c_i = \text{sign}(a^i) \in \{-1, 1\}^{k-1}, i = 1, \dots, m$
- Utwórz książkę kodową z k najbardziej popularnych słów.
- *przydziel obserwację x_i do grupy $g_i = \arg \min_j d_H(\text{sign}(\alpha_i), c_j)$*
- dla nowej obserwacji y_ℓ wyznacz wektor $z_\ell = S(y_\ell, \cdot)A_{n_k} + b$
- *przydziel obserwację y_ℓ do grupy $g_\ell = \arg \min_j d_H(\text{sign}(z_\ell), c_j)$*

Grupowanie spektralne z WKPCA - klasyfikacja obserwacji

Error correcting output codes (Dietterich, Bakiri, 1995):

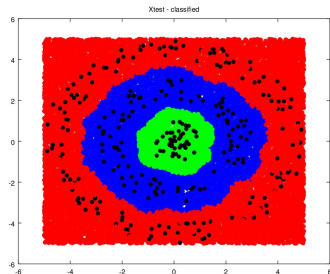
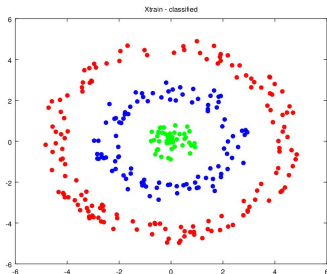
- Binaryzuj wiersze a^i macierzy A_{n_k} :
 $c_i = \text{sign}(a^i) \in \{-1, 1\}^{k-1}, i = 1, \dots, m$
- Utwórz książkę kodową z k najbardziej popularnych słów.
- *przydziel obserwację x_i do grupy $g_i = \arg \min_j d_H(\text{sign}(\alpha_i), c_j)$*
- dla nowej obserwacji y_ℓ wyznacz wektor $z_\ell = S(y_\ell, \cdot)A_{n_k} + b$
- *przydziel obserwację y_ℓ do grupy $g_\ell = \arg \min_j d_H(\text{sign}(z_\ell), c_j)$*

Podział przestrzeni obserwacji (1)

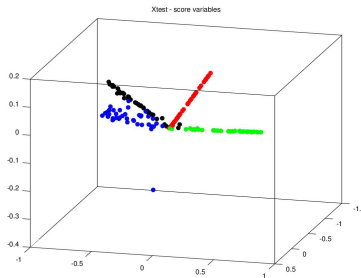
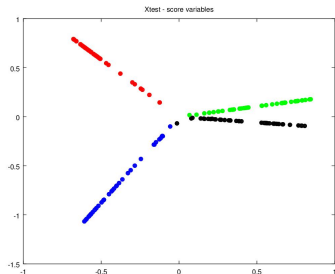
Rysunek: Dane trenujące i ich rozszerzenie

Podział przestrzeni obserwacji (2)

Rysunek: Dane trenujące i ich rozszerzenie

Projekcje danych testowych na dominujące wektory własne

Rysunek: Grupy liniowo separowalne oraz grupy częściowo nakładające się

Grupowanie ewolucyjne

W przypadku danych ewoluujących w czasie, wyniki grupowania powinny odzwierciedlać aktualny stan a jednocześnie nie powinny dramatycznie różnić się od poprzednich wyników. Podejścia:

- (Chakrabarti, Kumar, & Tomkins, 2006)
- (Chi, & *et al.*, 2009)
- (Langone, van Barel, & Suykens, 2016):
$$\max_{Z^{(t)}} \text{tr}\{(Z^{(t)})^T [\eta \mathcal{S}^{(t)} + (1 - \eta) \mathcal{S}^{(t-1)}] Z^{(t)}\}, \text{ p.o.}$$
$$(Z^{(t)})^T Z^{(t)} = \mathbb{I}^{(t)}$$

Nowe podejścia do pokonywania złożoności

- 1 **RanNLA** – Randomized Numerical Linear Algebra (Drineas, & Mahoney, 2016), (Mahoney, 2016): Randomizacja jako narzędzie wspomagające konstrukcję algorytmów o małym czasie wykonywania i lepszej stabilności. Jednym z głównych chwytów jest *sketching*: zastąpienie dużej macierzy A mniejszą, np. $\hat{A} = A\Omega$, która reprezentuje istotne własności A .
- 2 **Sparsity** (wybór podzbioru obserwacji z X): (Alzate, & Suykens, 2011), (Federix, & van Barel, 2010), oraz
- 3 **Compressed sensing**, np. (Tremblay, Puy, Gribonval, & Vanderghelynst, 2016)

Nowe podejścia do pokonywania złożoności

- 1 RanNLA** – Randomized Numerical Linear Algebra ([Drineas, & Mahoney, 2016](#)), ([Mahoney, 2016](#)): Randomizacja jako narzędzie wspomagające konstrukcję algorytmów o małym czasie wykonywania i lepszej stabilności. Jednym z głównych chwytów jest *sketching*: zastąpienie dużej macierzy A mniejszą, np. $\hat{A} = A\Omega$, która reprezentuje istotne własności A .
- 2 Sparsity** (wybór podzbioru obserwacji z X): ([Alzate, & Suykens, 2011](#)), ([Federix, & van Barel, 2010](#)), oraz
- 3 Compressed sensing**, np. ([Tremblay, Puy, Gribonval, & Vandergheynst, 2016](#))

Nowe podejścia do pokonywania złożoności

- 1 RanNLA** – Randomized Numerical Linear Algebra ([Drineas, & Mahoney, 2016](#)), ([Mahoney, 2016](#)): Randomizacja jako narzędzie wspomagające konstrukcję algorytmów o małym czasie wykonywania i lepszej stabilności. Jednym z głównych chwytów jest *sketching*: zastąpienie dużej macierzy A mniejszą, np. $\hat{A} = A\Omega$, która reprezentuje istotne własności A .
- 2 Sparsity** (wybór podzbioru obserwacji z X): ([Alzate, & Suykens, 2011](#)), ([Federix, & van Barel, 2010](#)), oraz
- 3 Compressed sensing**, np. ([Tremblay, Puy, Gribonval, & Vandergheynst, 2016](#))

Nowe podejścia do pokonywania złożoności

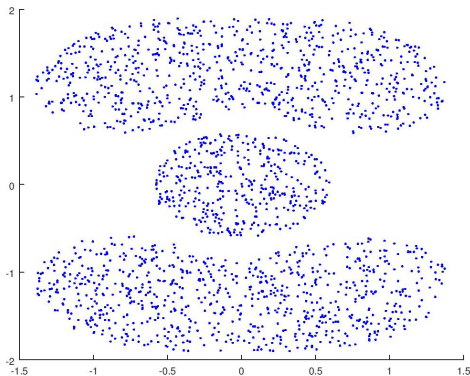
- 1 RanNLA** – Randomized Numerical Linear Algebra ([Drineas, & Mahoney, 2016](#)), ([Mahoney, 2016](#)): Randomizacja jako narzędzie wspomagające konstrukcję algorytmów o małym czasie wykonywania i lepszej stabilności. Jednym z głównych chwytów jest *sketching*: zastąpienie dużej macierzy A mniejszą, np. $\hat{A} = A\Omega$, która reprezentuje istotne własności A .
- 2 Sparsity** (wybór podzbioru obserwacji z X): ([Alzate, & Suykens, 2011](#)), ([Federix, & van Barel, 2010](#)), oraz
- 3 Compressed sensing**, np. ([Tremblay, Puy, Gribonval, & Vandergheynst, 2016](#))

Proste recepty (1)

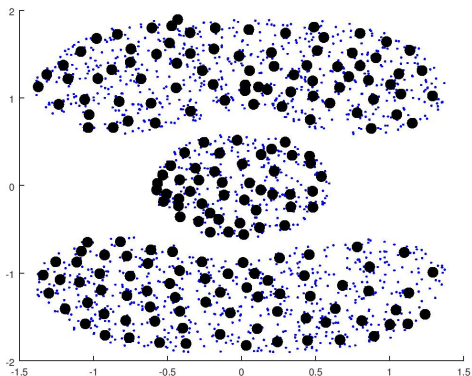
Wybierz $p \ll m$ reprezentantów i wykonaj grupowanie spektralne na macierzy $S_{red} \in \mathbb{R}^{p \times p}$. Przydziel pozostałe punkty do skupień wyznaczonych przez najbliższych reprezentantów. Por.

- Shinnou & Sasaki, 2008
- Yan, Huang & Jordan, 2009

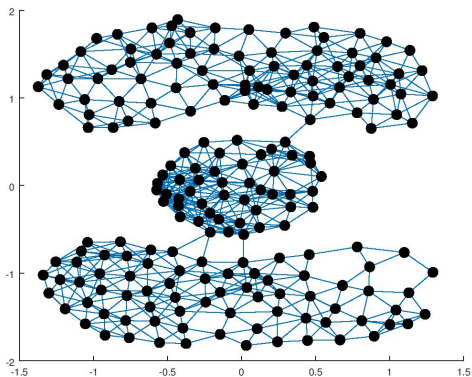
Proste recepty – ilustracja (dane wejściowe (cassini))

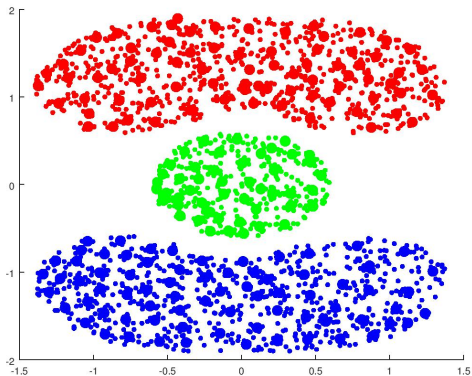
Proste recepty – ilustracja (wybór reprezentantów)

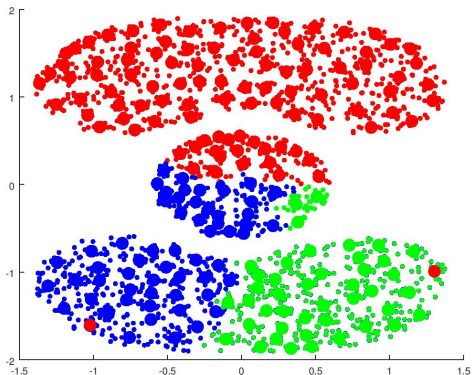
Proste recepty – ilustracja (graf podobieństwa)

Proste recepty – ilustracja (podział końcowy)

Proste recepty – ilustracja (podział z k -means)

Proste recepty (2a) (Chen & Cai, 2011)

- Dane: $\tilde{X} = (x_1, \dots, x_m) \in \mathbb{R}^{n \times m}$.
- NMF reprezentacja danych: $\tilde{X} \approx WH$, gdzie
 $W = (w_1, \dots, w_p) \in \mathbb{R}^{n \times p}$ to zbiór pojęć/składowych, $p < m$,
 $H = (h_1, \dots, h_m) \in \mathbb{R}^{p \times m}$. Wtedy:

$$x_j \approx \sum_{i=1}^p w_i h_{ij} = Wh_j$$

- Rzadka reprezentacja: macierz H jest rzadka, np.:

$$h_{ij} = \begin{cases} \frac{K(w_i, x_j)}{\sum_{\ell=1}^r K(w_\ell, x_j)} & w_i \in N_W(j, r) \\ 0 & \text{wp.p.} \end{cases}$$

$N_W(j, r)$ – zbiór $r < p$ pojęć najbliższych x_j , $K(w_i, x_j)$ – stopień podobieństwa w_i do x_j .

Proste recepty (2a) (Chen & Cai, 2011)

- Dane: $\tilde{X} = (x_1, \dots, x_m) \in \mathbb{R}^{n \times m}$.
- NMF reprezentacja danych: $\tilde{X} \approx WH$, gdzie
 $W = (w_1, \dots, w_p) \in \mathbb{R}^{n \times p}$ to zbiór pojęć/składowych, $p < m$,
 $H = (h_1, \dots, h_m) \in \mathbb{R}^{p \times m}$. Wtedy:

$$x_j \approx \sum_{i=1}^p w_i h_{ij} = Wh_j$$

- Rzadka reprezentacja: macierz H jest rzadka, np.:

$$h_{ij} = \begin{cases} \frac{K(w_i, x_j)}{\sum_{\ell=1}^r K(w_\ell, x_j)} & w_i \in N_W(j, r) \\ 0 & \text{wp.p.} \end{cases}$$

$N_W(j, r)$ – zbiór $r < p$ pojęć najbliższych x_j , $K(w_i, x_j)$ – stopień podobieństwa w_i do x_j .

Proste recepty (2a) (Chen & Cai, 2011)

- Dane: $\tilde{X} = (x_1, \dots, x_m) \in \mathbb{R}^{n \times m}$.
- NMF reprezentacja danych: $\tilde{X} \approx WH$, gdzie
 $W = (w_1, \dots, w_p) \in \mathbb{R}^{n \times p}$ to zbiór pojęć/składowych, $p < m$,
 $H = (h_1, \dots, h_m) \in \mathbb{R}^{p \times m}$. Wtedy:

$$x_j \approx \sum_{i=1}^p w_i h_{ij} = Wh_j$$

- Rzadka reprezentacja: macierz H jest rzadka, np.:

$$h_{ij} = \begin{cases} \frac{K(w_i, x_j)}{\sum_{\ell=1}^r K(w_\ell, x_j)} & w_i \in N_W(j, r) \\ 0 & \text{wp.p.} \end{cases}$$

$N_W(j, r)$ – zbiór $r < p$ pojęć najbliższych x_j , $K(w_i, x_j)$ – stopień podobieństwa w_i do x_j .

Proste recepty (2a) (Chen & Cai, 2011)

- Dane: $\tilde{X} = (x_1, \dots, x_m) \in \mathbb{R}^{n \times m}$.
- NMF reprezentacja danych: $\tilde{X} \approx WH$, gdzie
 $W = (w_1, \dots, w_p) \in \mathbb{R}^{n \times p}$ to zbiór pojęć/składowych, $p < m$,
 $H = (h_1, \dots, h_m) \in \mathbb{R}^{p \times m}$. Wtedy:

$$x_j \approx \sum_{i=1}^p w_i h_{ij} = Wh_j$$

- Rzadka reprezentacja: macierz H jest rzadka, np.:

$$h_{ij} = \begin{cases} \frac{K(w_i, x_j)}{\sum_{\ell=1}^r K(w_\ell, x_j)} & w_i \in N_W(j, r) \\ 0 & \text{wp.p.} \end{cases}$$

$N_W(j, r)$ – zbiór $r < p$ pojęć najbliższych x_j , $K(w_i, x_j)$ – stopień podobieństwa w_i do x_j .

Proste recepty (2b) Algorytm LSC (Chen & Cai, 2011)

- Rzadka macierz podobieństwa $S = Z^T Z = H^T C^{-1} H$, gdzie $Z = C^{-1/2} H$ i $C = \text{diag}(c_1, \dots, c_p)$, $c_i = \sum_j h_{ij}$.
- Skoro $\sum_i h_{ij} = 1$ to $\sum_j s_{ij} = 1$, czyli $D = \mathbb{I} \Rightarrow L = \mathcal{L} = \mathbb{I} - Z^T Z$.
- Jeżeli $Z = A \Sigma B^T$, gdzie $\Sigma = \text{diag}(\sigma_1, \dots, \sigma_p)$, to:
 $ZZ^T = A \Sigma^2 A^T$, $Z^T Z = B \Sigma^2 B^T$, czyli kolumny A (odp. B) to wektory własne macierzy ZZ^T (odp. $Z^T Z = S$). Macierz $ZZ^T \in \mathbb{R}^{p \times p}$, tzn. czas wyznaczenia A $O(p^3)$. $B^T = \Sigma^{-1} A^T \hat{Z}$.
- Problemy: (a) Jak wybierać kolumny W ? Losowo, albo stosując k -means. (b) błąd $\|\tilde{X} - WH\|_F$ może być duży.

Proste recepty (2b) Algorytm LSC (Chen & Cai, 2011)

- Rzadka macierz podobieństwa $S = Z^T Z = H^T C^{-1} H$, gdzie $Z = C^{-1/2} H$ i $C = \text{diag}(c_1, \dots, c_p)$, $c_i = \sum_j h_{ij}$.
- Skoro $\sum_i h_{ij} = 1$ to $\sum_j s_{ij} = 1$, czyli $D = \mathbb{I} \Rightarrow L = \mathcal{L} = \mathbb{I} - Z^T Z$.
- Jeżeli $Z = A \Sigma B^T$, gdzie $\Sigma = \text{diag}(\sigma_1, \dots, \sigma_p)$, to:
 $ZZ^T = A \Sigma^2 A^T$, $Z^T Z = B \Sigma^2 B^T$, czyli kolumny A (odp. B) to wektory własne macierzy ZZ^T (odp. $Z^T Z = S$). Macierz $ZZ^T \in \mathbb{R}^{p \times p}$, tzn. czas wyznaczenia A $O(p^3)$. $B^T = \Sigma^{-1} A^T \hat{Z}$.
- Problemy: (a) Jak wybierać kolumny W ? Losowo, albo stosując k -means. (b) błąd $\|\tilde{X} - WH\|_F$ może być duży.

Proste recepty (2b) Algorytm LSC (Chen & Cai, 2011)

- Rzadka macierz podobieństwa $S = Z^T Z = H^T C^{-1} H$, gdzie $Z = C^{-1/2} H$ i $C = \text{diag}(c_1, \dots, c_p)$, $c_i = \sum_j h_{ij}$.
- Skoro $\sum_i h_{ij} = 1$ to $\sum_j s_{ij} = 1$, czyli $D = \mathbb{I} \Rightarrow L = \mathcal{L} = \mathbb{I} - Z^T Z$.
- Jeżeli $Z = A \Sigma B^T$, gdzie $\Sigma = \text{diag}(\sigma_1, \dots, \sigma_p)$, to:
 $ZZ^T = A \Sigma^2 A^T$, $Z^T Z = B \Sigma^2 B^T$, czyli kolumny A (odp. B) to wektory własne macierzy ZZ^T (odp. $Z^T Z = S$). Macierz $ZZ^T \in \mathbb{R}^{p \times p}$, tzn. czas wyznaczenia A $O(p^3)$. $B^T = \Sigma^{-1} A^T \hat{Z}$.
- Problemy: (a) Jak wybierać kolumny W ? Losowo, albo stosując k -means. (b) błąd $\|\tilde{X} - WH\|_F$ może być duży.

Proste recepty (2b) Algorytm LSC (Chen & Cai, 2011)

- Rzadka macierz podobieństwa $S = Z^T Z = H^T C^{-1} H$, gdzie $Z = C^{-1/2} H$ i $C = \text{diag}(c_1, \dots, c_p)$, $c_i = \sum_j h_{ij}$.
- Skoro $\sum_i h_{ij} = 1$ to $\sum_j s_{ij} = 1$, czyli $D = \mathbb{I} \Rightarrow L = \mathcal{L} = \mathbb{I} - Z^T Z$.
- Jeżeli $Z = A \Sigma B^T$, gdzie $\Sigma = \text{diag}(\sigma_1, \dots, \sigma_p)$, to:
 $ZZ^T = A \Sigma^2 A^T$, $Z^T Z = B \Sigma^2 B^T$, czyli kolumny A (odp. B) to wektory własne macierzy ZZ^T (odp. $Z^T Z = S$). Macierz $ZZ^T \in \mathbb{R}^{p \times p}$, tzn. czas wyznaczenia A $O(p^3)$. $B^T = \Sigma^{-1} A^T \hat{Z}$.
- Problemy: (a) Jak wybierać kolumny W ? Losowo, albo stosując k -means. (b) błąd $\|\tilde{X} - WH\|_F$ może być duży.

Proste recepty (2b) Algorytm LSC (Chen & Cai, 2011)

- Rzadka macierz podobieństwa $S = Z^T Z = H^T C^{-1} H$, gdzie $Z = C^{-1/2} H$ i $C = \text{diag}(c_1, \dots, c_p)$, $c_i = \sum_j h_{ij}$.
- Skoro $\sum_i h_{ij} = 1$ to $\sum_j s_{ij} = 1$, czyli $D = \mathbb{I} \Rightarrow L = \mathcal{L} = \mathbb{I} - Z^T Z$.
- Jeżeli $Z = A \Sigma B^T$, gdzie $\Sigma = \text{diag}(\sigma_1, \dots, \sigma_p)$, to:
 $ZZ^T = A \Sigma^2 A^T$, $Z^T Z = B \Sigma^2 B^T$, czyli kolumny A (odp. B) to wektory własne macierzy ZZ^T (odp. $Z^T Z = S$). Macierz $ZZ^T \in \mathbb{R}^{p \times p}$, tzn. czas wyznaczenia A $O(p^3)$. $B^T = \Sigma^{-1} A^T \hat{Z}$.
- Problemy: (a) Jak wybierać kolumny W ? Losowo, albo stosując k -means. (b) błąd $\|\tilde{X} - WH\|_F$ może być duży.

Ilustracja algorytmu LSC

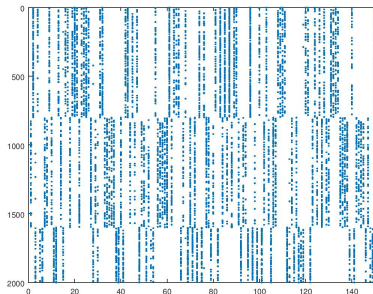
Dla zbioru cassini przyjęto:

$m = 2000$, $p = 150$, $r = 4$.

Czas obliczeń: 0.728232 s

Dokładność: 100%

Algorytm NJW wymaga $> 1,4$ s.

Rysunek: Macierz H^T

Randomizowany SVD ([Halko et al., 2011](#))

Etapy randomizowanego SVD:

- znajdź ortogonalną macierz $Q \in \mathbb{R}^{m \times r}$ taką, że $\|(I - QQ^T)A\| \leq \epsilon$:
 - wylosuj macierz losową $\Omega \in \mathbb{R}^{m \times r}$, $r \leq \min(m, n)$
 - $Y = (A\Omega^T + \Omega Z)$, $z \in \{1, 2\}$
 - $[Q, R] = QR(Y)$
- właściwy SVD
 - wyznacz macierz $B = Q^T A \in \mathbb{R}^{r \times n}$
 - znajdź pełny SVD macierzy B
 - $A \approx (QU)UV^T$

Złożoność dla macierzy wymiaru $m \times m$: $O((q + r)rm)$.

Dokładność – por. s. 10 w ([Halko et al., 2011](#)). Przykładowy kod.

Randomizowany SVD (Halko *et al.*, 2011)

Etapy randomizowanego SVD:

- znajdź ortogonalną macierz $Q \in \mathbb{R}^{m \times r}$ taką, że $\|(\mathbb{I} - QQ^T)A\| \leq \epsilon$:
 - losowa macierz gaussowska $\Omega \in \mathbb{R}^{m \times r}$, $r < \min(m, n)$
 - $Y = (AA^T)^q A\Omega$, $q \in \{1, 2\}$
 - $[Q, R] = QR(Y)$
- właściwy SVD
 - wyznacz macierz $B = Q^T A \in \mathbb{R}^{r \times m}$
 - znajdź rozkład $U\Sigma V^T$ macierzy B
 - $A \approx (QU)\Sigma V^T$

Złożoność dla macierzy wymiaru $m \times m$: $O((q + r)rm)$.

Dokładność – por. s. 10 w (Halko *et al.*, 2011). [Przykładowy kod](#).

Randomizowany SVD (Halko *et al.*, 2011)

Etapy randomizowanego SVD:

- znajdź ortogonalną macierz $Q \in \mathbb{R}^{m \times r}$ taką, że $\|(\mathbb{I} - QQ^T)A\| \leq \epsilon$:
 - losowa macierz gaussowska $\Omega \in \mathbb{R}^{m \times r}$, $r < \min(m, n)$
 - $Y = (AA^T)^q A\Omega$, $q \in \{1, 2\}$
 - $[Q, R] = QR(Y)$
- właściwy SVD
 - wyznacz macierz $B = Q^T A \in \mathbb{R}^{r \times m}$
 - znajdź rozkład $U\Sigma V^T$ macierzy B
 - $A \approx (QU)\Sigma V^T$

Złożoność dla macierzy wymiaru $m \times m$: $O((q + r)rm)$.

Dokładność – por. s. 10 w (Halko *et al.*, 2011). [Przykładowy kod](#).

Randomizowany SVD (Halko *et al.*, 2011)

Etapy randomizowanego SVD:

- znajdź ortogonalną macierz $Q \in \mathbb{R}^{m \times r}$ taką, że $\|(\mathbb{I} - QQ^T)A\| \leq \epsilon$:
 - losowa macierz gaussowska $\Omega \in \mathbb{R}^{m \times r}$, $r < \min(m, n)$
 - $Y = (AA^T)^q A\Omega$, $q \in \{1, 2\}$
 - $[Q, R] = QR(Y)$
- właściwy SVD
 - wyznacz macierz $B = Q^T A \in \mathbb{R}^{r \times m}$
 - znajdź rozkład $U\Sigma V^T$ macierzy B
 - $A \approx (QU)\Sigma V^T$

Złożoność dla macierzy wymiaru $m \times m$: $O((q + r)rm)$.

Dokładność – por. s. 10 w (Halko *et al.*, 2011). [Przykładowy kod](#).

Randomizowany SVD (Halko *et al.*, 2011)

Etapy randomizowanego SVD:

- znajdź ortogonalną macierz $Q \in \mathbb{R}^{m \times r}$ taką, że $\|(\mathbb{I} - QQ^T)A\| \leq \epsilon$:
 - losowa macierz gaussowska $\Omega \in \mathbb{R}^{m \times r}$, $r < \min(m, n)$
 - $Y = (AA^T)^q A\Omega$, $q \in \{1, 2\}$
 - $[Q, R] = QR(Y)$
- właściwy SVD
 - wyznacz macierz $B = Q^T A \in \mathbb{R}^{r \times m}$
 - znajdź rozkład $U\Sigma V^T$ macierzy B
 - $A \approx (QU)\Sigma V^T$

Złożoność dla macierzy wymiaru $m \times m$: $O((q + r)rm)$.

Dokładność – por. s. 10 w (Halko *et al.*, 2011). [Przykładowy kod](#).

Randomizowany SVD ([Halko et al., 2011](#))

Etapy randomizowanego SVD:

- znajdź ortogonalną macierz $Q \in \mathbb{R}^{m \times r}$ taką, że $\|(\mathbb{I} - QQ^T)A\| \leq \epsilon$:
 - losowa macierz gaussowska $\Omega \in \mathbb{R}^{m \times r}$, $r < \min(m, n)$
 - $Y = (AA^T)^q A\Omega$, $q \in \{1, 2\}$
 - $[Q, R] = QR(Y)$
- właściwy SVD
 - wyznacz macierz $B = Q^T A \in \mathbb{R}^{r \times m}$
 - znajdź rozkład $U\Sigma V^T$ macierzy B
 - $A \approx (QU)\Sigma V^T$

Złożoność dla macierzy wymiaru $m \times m$: $O((q + r)rm)$.

Dokładność – por. s. 10 w ([Halko et al., 2011](#)). [Przykładowy kod](#).

Randomizowany SVD (Halko *et al.*, 2011)

Etapy randomizowanego SVD:

- znajdź ortogonalną macierz $Q \in \mathbb{R}^{m \times r}$ taką, że $\|(\mathbb{I} - QQ^T)A\| \leq \epsilon$:
 - losowa macierz gaussowska $\Omega \in \mathbb{R}^{m \times r}$, $r < \min(m, n)$
 - $Y = (AA^T)^q A\Omega$, $q \in \{1, 2\}$
 - $[Q, R] = QR(Y)$
- właściwy SVD
 - wyznacz macierz $B = Q^T A \in \mathbb{R}^{r \times m}$
 - znajdź rozkład $U\Sigma V^T$ macierzy B
 - $A \approx (QU)\Sigma V^T$

Złożoność dla macierzy wymiaru $m \times m$: $O((q + r)rm)$.

Dokładność – por. s. 10 w (Halko *et al.*, 2011). [Przykładowy kod](#).

Randomizowany SVD (Halko *et al.*, 2011)

Etapy randomizowanego SVD:

- znajdź ortogonalną macierz $Q \in \mathbb{R}^{m \times r}$ taką, że $\|(\mathbb{I} - QQ^T)A\| \leq \epsilon$:
 - losowa macierz gaussowska $\Omega \in \mathbb{R}^{m \times r}$, $r < \min(m, n)$
 - $Y = (AA^T)^q A\Omega$, $q \in \{1, 2\}$
 - $[Q, R] = QR(Y)$
- właściwy SVD
 - wyznacz macierz $B = Q^T A \in \mathbb{R}^{r \times m}$
 - znajdź rozkład $U\Sigma V^T$ macierzy B
 - $A \approx (QU)\Sigma V^T$

Złożoność dla macierzy wymiaru $m \times m$: $O((q + r)rm)$.

Dokładność – por. s. 10 w (Halko *et al.*, 2011). Przykładowy kod.

Randomizowany SVD ([Halko et al., 2011](#))

Etapy randomizowanego SVD:

- znajdź ortogonalną macierz $Q \in \mathbb{R}^{m \times r}$ taką, że $\|(\mathbb{I} - QQ^T)A\| \leq \epsilon$:
 - losowa macierz gaussowska $\Omega \in \mathbb{R}^{m \times r}$, $r < \min(m, n)$
 - $Y = (AA^T)^q A\Omega$, $q \in \{1, 2\}$
 - $[Q, R] = QR(Y)$
- właściwy SVD
 - wyznacz macierz $B = Q^T A \in \mathbb{R}^{r \times m}$
 - znajdź rozkład $U\Sigma V^T$ macierzy B
 - $A \approx (QU)\Sigma V^T$

Złożoność dla macierzy wymiaru $m \times m$: $O((q + r)rm)$.

Dokładność – por. s. 10 w ([Halko et al., 2011](#)). [Przykładowy kod](#).

Randomizowany SVD, cd. (Gittens *et al.*, 2014)

Jeżeli $\|U - \tilde{U}\|_2 \leq \epsilon$, to grupowania wyznaczone z U i $\tilde{U}$ są identyczne. Krok (2) w algorytmie NJW zastąpiono przez:

- Niech $\tilde{Y} \in \mathbb{R}^{m \times k}$ zawiera k dominujących wektorów osobliwych macierzy $B = (SS^T)^q S \Omega$, gdzie $\Omega \in \mathbb{R}^{m \times k}$ jest macierzą gaussowską
- Zastosuj algorytm k średnich do wierszy macierzy $\tilde{Y}$.

Złożoność: $O((m^2 k q + k^2 m))$.

Randomizowany SVD, cd. (Gittens *et al.*, 2014)

Jeżeli $\|U - \tilde{U}\|_2 \leq \epsilon$, to grupowania wyznaczone z U i $\tilde{U}$ są identyczne. Krok (2) w algorytmie NJW zastąpiono przez:

- Niech $\tilde{Y} \in \mathbb{R}^{m \times k}$ zawiera k dominujących wektorów osobliwych macierzy $B = (\mathcal{S}\mathcal{S}^T)^q \mathcal{S}\Omega$, gdzie $\Omega \in \mathbb{R}^{m \times k}$ jest macierzą gaussowską
- Zastosuj algorytm k średnich do wierszy macierzy $\tilde{Y}$.

Złożoność: $O((m^2 k q + k^2 m))$.

Randomizowany SVD, cd. (Gittens *et al.*, 2014)

Jeżeli $\|U - \tilde{U}\|_2 \leq \epsilon$, to grupowania wyznaczone z U i $\tilde{U}$ są identyczne. Krok (2) w algorytmie NJW zastąpiono przez:

- Niech $\tilde{Y} \in \mathbb{R}^{m \times k}$ zawiera k dominujących wektorów osobliwych macierzy $B = (\mathcal{S}\mathcal{S}^T)^q \mathcal{S}\Omega$, gdzie $\Omega \in \mathbb{R}^{m \times k}$ jest macierzą gaussowską
- Zastosuj algorytm k średnich do wierszy macierzy $\tilde{Y}$.

Złożoność: $O((m^2 k q + k^2 m))$.

Niepełny rozkład Choleskiego (1)

- 1 Rozkład Choleskiego-Banachiewicza: Jeżeli $K \succ 0$, to $K = GG^T$, gdzie $G \in \mathbb{R}^{m \times m}$ - macierz trójkątna dolna
- 2 Niepełny rozkład Choleskiego: Dla $K \succ 0$ szukamy trójkątnej macierzy $C \in \mathbb{R}^{m \times r}$ takiej, że $\|K - CC^T\|_F \leq \eta$, przy czym $r \ll m$ (Bach & Jordan, 2002).

Zalety:

- (a) złożoność czasowa $O(mr^2)$,
- (b) wystarcza znajomość diagonalu K (gdy K jest gaussowskie, $\text{diag}(K) = \mathbf{e}$),
- (c) jeżeli wartości własne K szybko zanikają, dekompozycja skutkuje niską wartością η oraz $r \ll m$ (Alzate, & Suykens, 2011) (Frederix, & van Barel, 2013).

Niepełny rozkład Choleskiego (1)

- 1 **Rozkład Choleskiego-Banachiewicza:** Jeżeli $K \succ 0$, to $K = GG^T$, gdzie $G \in \mathbb{R}^{m \times m}$ - macierz trójkątna dolna
- 2 **Niepełny rozkład Choleskiego:** Dla $K \succ 0$ szukamy trójkątnej macierzy $C \in \mathbb{R}^{m \times r}$ takiej, że $\|K - CC^T\|_F \leq \eta$, przy czym $r \ll m$ (Bach & Jordan, 2002).

Zalety:

- (a) złożoność czasowa $O(mr^2)$,
- (b) wystarcza znajomość diagonalu K (gdy K jest gaussowskie, $\text{diag}(K) = \mathbf{e}$),
- (c) jeżeli wartości własne K szybko zanikają, dekompozycja skutkuje niską wartością η oraz $r \ll m$ (Alzate, & Suykens, 2011) (Frederix, & van Barel, 2013).

Niepełny rozkład Choleskiego (1)

- 1 **Rozkład Choleskiego-Banachiewicza:** Jeżeli $K \succ 0$, to $K = GG^T$, gdzie $G \in \mathbb{R}^{m \times m}$ - macierz trójkątna dolna
- 2 **Niepełny rozkład Choleskiego:** Dla $K \succ 0$ szukamy trójkątnej macierzy $C \in \mathbb{R}^{m \times r}$ takiej, że $\|K - CC^T\|_F \leq \eta$, przy czym $r \ll m$ (Bach & Jordan, 2002).

Zalety:

- (a) złożoność czasowa $O(mr^2)$,
- (b) wystarcza znajomość diagonali K (gdy K jest gaussowskie, $\text{diag}(K) = \mathbf{e}$),
- (c) jeżeli wartości własne K szybko zanikają, dekompozycja skutkuje niską wartością η oraz $r \ll m$ (Alzate, & Suykens, 2011) (Frederix, & van Barel, 2013).

Niepełny rozkład Choleskiego (3)

Aby wyznaczyć dominujące wektory własne macierzy

$$S = D^{-1/2}SD^{-1/2}, S \succ 0, :$$

$$1 \quad S = CC^T, \quad \% C = \text{chol_gauss}(X, \text{sigma}, \text{tol})$$

$$2 \quad D \approx \text{diag}(CC^T)\mathbf{e} = C(C^T\mathbf{e}) = C * \text{sum}(C', 2)$$

$$3 \quad D^{-1/2}C = QR, \quad \% [Q, R] = \text{qr}(D^{-1/2}C, 0)$$

$$Q \in \mathbb{R}^{m \times r}, R \in \mathbb{R}^{r \times r}$$

$$4 \quad S = QRR^TQ^T$$

$$5 \quad RR^T = U\Lambda U', \quad \% [U, \Lambda] = \text{eig}(RR^T), \quad RR^T \in \mathbb{R}^{r \times r}$$

$$6 \quad S = D^{-1/2}SD^{-1/2} = (QU)\Lambda(QU)^T,$$

tzn. kolumny macierzy QU są wektorami własnymi S .

Niepełny rozkład Choleskiego (3)

Aby wyznaczyć dominujące wektory własne macierzy

$$\mathcal{S} = D^{-1/2} S D^{-1/2}, \quad S \succ 0, :$$

$$1 \quad S = C C^T, \quad \% C = \text{chol_gauss}(X, \text{sigma}, \text{tol})$$

$$2 \quad D \approx \text{diag}(C C^T) \mathbf{e} = C (C^T \mathbf{e}) = C * \text{sum}(C', 2)$$

$$3 \quad D^{-1/2} C = Q R, \quad \% [Q, R] = \text{qr}(D^{-1/2} C, 0) \\ Q \in \mathbb{R}^{m \times r}, R \in \mathbb{R}^{r \times r}$$

$$4 \quad \mathcal{S} = Q R R^T Q^T$$

$$5 \quad R R^T = U \Lambda U', \quad \% [U, \Lambda] = \text{eig}(R R^T), \quad R R^T \in \mathbb{R}^{r \times r}$$

$$6 \quad \mathcal{S} = D^{-1/2} S D^{-1/2} = (Q U) \Lambda (Q U)^T, \\ \text{tzn. kolumny macierzy } Q U \text{ są wektorami własnymi } \mathcal{S}.$$

Niepełny rozkład Choleskiego (3)

Aby wyznaczyć dominujące wektory własne macierzy

$$\mathcal{S} = D^{-1/2}SD^{-1/2}, \mathcal{S} \succ 0, :$$

$$1 \quad \mathcal{S} = CC^T, \quad \% C = \text{chol_gauss}(X, \text{sigma}, \text{tol})$$

$$2 \quad D \approx \text{diag}(CC^T)\mathbf{e} = C(C^T\mathbf{e}) = C * \text{sum}(C', 2)$$

$$3 \quad D^{-1/2}C = QR, \quad \% [Q, R] = \text{qr}(D^{-1/2}C, 0)$$

$$Q \in \mathbb{R}^{m \times r}, R \in \mathbb{R}^{r \times r}$$

$$4 \quad \mathcal{S} = QRR^TQ^T$$

$$5 \quad RR^T = U\Lambda U', \quad \% [U, \Lambda] = \text{eig}(RR^T), \quad RR^T \in \mathbb{R}^{r \times r}$$

$$6 \quad \mathcal{S} = D^{-1/2}SD^{-1/2} = (QU)\Lambda(QU)^T,$$

tzn. kolumny macierzy QU są wektorami własnymi $\mathcal{S}$.

Niepełny rozkład Choleskiego (3)

Aby wyznaczyć dominujące wektory własne macierzy

$$\mathcal{S} = D^{-1/2} S D^{-1/2}, \quad S \succ 0, :$$

$$1 \quad S = C C^T, \quad \% C = \text{chol_gauss}(X, \text{sigma}, \text{tol})$$

$$2 \quad D \approx \text{diag}(C C^T) \mathbf{e} = C (C^T \mathbf{e}) = C * \text{sum}(C', 2)$$

$$3 \quad D^{-1/2} C = Q R, \quad \% [Q, R] = \text{qr}(D^{-1/2} C, 0) \\ Q \in \mathbb{R}^{m \times r}, R \in \mathbb{R}^{r \times r}$$

$$4 \quad \mathcal{S} = Q R R^T Q^T$$

$$5 \quad R R^T = U \Lambda U', \quad \% [U, \Lambda] = \text{eig}(R R^T), \quad R R^T \in \mathbb{R}^{r \times r}$$

$$6 \quad \mathcal{S} = D^{-1/2} S D^{-1/2} = (Q U) \Lambda (Q U)^T, \\ \text{tzn. kolumny macierzy } Q U \text{ są wektorami własnymi } \mathcal{S}.$$

Niepełny rozkład Choleskiego (3)

Aby wyznaczyć dominujące wektory własne macierzy

$$\mathcal{S} = D^{-1/2} S D^{-1/2}, \quad S \succ 0, :$$

$$1 \quad S = C C^T, \quad \% C = \text{chol_gauss}(X, \text{sigma}, \text{tol})$$

$$2 \quad D \approx \text{diag}(C C^T) \mathbf{e} = C (C^T \mathbf{e}) = C * \text{sum}(C', 2)$$

$$3 \quad D^{-1/2} C = Q R, \quad \% [Q, R] = \text{qr}(D^{-1/2} C, 0) \\ Q \in \mathbb{R}^{m \times r}, R \in \mathbb{R}^{r \times r}$$

$$4 \quad \mathcal{S} = Q R R^T Q^T$$

$$5 \quad R R^T = U \Lambda U', \quad \% [U, \Lambda] = \text{eig}(R R^T), \quad R R^T \in \mathbb{R}^{r \times r}$$

$$6 \quad \mathcal{S} = D^{-1/2} S D^{-1/2} = (Q U) \Lambda (Q U)^T, \\ \text{tzn. kolumny macierzy } Q U \text{ są wektorami własnymi } \mathcal{S}.$$

Niepełny rozkład Choleskiego (3)

Aby wyznaczyć dominujące wektory własne macierzy

$$\mathcal{S} = D^{-1/2}SD^{-1/2}, \mathcal{S} \succ 0, :$$

$$1 \quad \mathcal{S} = CC^T, \quad \% C = \text{chol_gauss}(X, \text{sigma}, \text{tol})$$

$$2 \quad D \approx \text{diag}(CC^T)\mathbf{e} = C(C^T\mathbf{e}) = C * \text{sum}(C', 2)$$

$$3 \quad D^{-1/2}C = QR, \quad \% [Q, R] = \text{qr}(D^{-1/2}C, 0) \\ Q \in \mathbb{R}^{m \times r}, R \in \mathbb{R}^{r \times r}$$

$$4 \quad \mathcal{S} = QRR^TQ^T$$

$$5 \quad RR^T = U\Lambda U', \quad \% [U, \Lambda] = \text{eig}(RR^T), \quad RR^T \in \mathbb{R}^{r \times r}$$

$$6 \quad \mathcal{S} = D^{-1/2}SD^{-1/2} = (QU)\Lambda(QU)^T, \\ \text{tzn. kolumny macierzy } QU \text{ są wektorami własnymi } \mathcal{S}.$$

Niepełny rozkład Choleskiego (3)

Aby wyznaczyć dominujące wektory własne macierzy

$$\mathcal{S} = D^{-1/2}SD^{-1/2}, \mathcal{S} \succ 0, :$$

$$1 \quad \mathcal{S} = CC^T, \quad \% C = \text{chol_gauss}(X, \text{sigma}, \text{tol})$$

$$2 \quad D \approx \text{diag}(CC^T)\mathbf{e} = C(C^T\mathbf{e}) = C * \text{sum}(C', 2)$$

$$3 \quad D^{-1/2}C = QR, \quad \% [Q, R] = \text{qr}(D^{-1/2}C, 0)$$

$$Q \in \mathbb{R}^{m \times r}, R \in \mathbb{R}^{r \times r}$$

$$4 \quad \mathcal{S} = QRR^TQ^T$$

$$5 \quad RR^T = U\Lambda U', \quad \% [U, \Lambda] = \text{eig}(RR^T), \quad RR^T \in \mathbb{R}^{r \times r}$$

$$6 \quad \mathcal{S} = D^{-1/2}SD^{-1/2} = (QU)\Lambda(QU)^T,$$

tzn. kolumny macierzy QU są wektorami własnymi $\mathcal{S}$.

Rozszerzenie Nyströma (Fowlkes, *et al.*, 2004)

Zarys oryginalnej metody (1): Aproksymacją rozwiązania problemu własnego

$$\int_1^0 K(x, y)\phi(y)dy = \lambda\phi(x)$$

jest

$$\frac{1}{m} \sum_{j=1}^m K(x, \xi_j) \hat{\phi}(\xi_j) = \lambda \hat{\phi}(x) \quad (*)$$

Rozszerzenie Nyströma (Fowlkes, *et al.*, 2004)

Zarys oryginalnej metody (2): Aby wyznaczyć $\hat{\phi}$ wybierz się m punktów $\{x_1, \dots, x_m\} \subset [0, 1]$ i rozwiązuje układ m równań postaci

$$\frac{1}{m} \sum_{j=1}^m K(\xi_i, \xi_j) \hat{\phi}(\xi_j) = \lambda \hat{\phi}(\xi_i), \quad i = 1, \dots, m \quad (**)$$

lub równoważnie: $K\hat{\Phi} = m\hat{\Phi}\Lambda^{-1}$, $K = [k_{ij}]$, $k_{ij} = K(\xi_i, \xi_j)$, $\hat{\Phi} = (\hat{\phi}_1, \dots, \hat{\phi}_m)$ wektory własne macierzy A odpowiadające wartościom własnym $\lambda_1, \dots, \lambda_m$. Ostatecznie

$$\hat{\phi}_i(x) = \frac{1}{m\lambda_i} \sum_{j=1}^m K(x, \xi_j) \hat{\phi}_i(\xi_j), \quad x \in [0, 1]$$

Rozszerzenie Nyströma (Fowlkes, *et al.*, 2004)

Przedstawiamy macierz podobieństw w postaci:

$$S = \begin{bmatrix} A & B \\ B^T & C \end{bmatrix}, \quad A \in \mathbb{R}^{r \times r}, B \in \mathbb{R}^{r \times m-r}, C \in \mathbb{R}^{m-r \times m-r},$$

gdzie $r \ll m$, i niech $S = Y\Lambda Y^T$, $A = U\Sigma U^T$, $U = (u_1, \dots, u_r)$.

Rozszerzenie Nyströma ma postać

$$\tilde{u}_{ji} = \frac{1}{\lambda_j} \mathbf{b}_j^T u_i, \quad i = 1, \dots, p \leq r, j = r+1, \dots, m$$

gdzie $\mathbf{b}_j^T$ – j -ty wiersz macierzy B^T (odpowiednik $K(x, \cdot)$). Inaczej $\tilde{u}_i = \frac{1}{\lambda_i} B^T u_i$, $i = 1, \dots, p \leq r$ (Williams & Seeger, 2000). Ogólnie:

$$\tilde{U} = (\tilde{u}_1, \dots, \tilde{u}_p) = B^T U \Lambda^{-1}, \tilde{U} \in \mathbb{R}^{(m-r) \times p}$$

Rozszerzenie Nyströma (Fowlkes, *et al.*, 2004)

$$\hat{U} = (U; \tilde{U}) = (U; B^T U \Lambda^{-1}). \quad \|S - \hat{U} \Sigma \hat{U}^T\|_F = \|C - B^T A^{-1} B\|_F.$$

Kolumny $\hat{U}$ nie są ortogonalne! Jeżeli $A \succeq 0$, to:

- 1 wyznacz macierz $Q = A + A^{-1/2} B B^T A^{-1/2}$; niech

$$Q = U_Q \Lambda_Q U_Q^T$$

- 2 wyznacz $V = \begin{bmatrix} A \\ B^T \end{bmatrix} A^{-1/2} U_Q \Lambda_Q^{-1/2}$

Fowlkes *et al.* (2000) pokazują, że: (a) $\tilde{S} = \hat{U} \Lambda \hat{U}^T = V \Lambda_Q V^T$, oraz
(b) $V^T V = \mathbb{I}$.

Rozszerzenie Nyströma – implementacja

Niech

$$\hat{S} = \hat{U} \Lambda \hat{U}^T = \begin{bmatrix} A & B \\ B^T & B^T A^{-1} B \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{d} = \hat{S} \mathbf{e} = \begin{bmatrix} A \mathbf{e}_\ell + B \mathbf{e}_{m-\ell} \\ B^T \mathbf{e}_\ell + B^T A^{-1} B \mathbf{e}_{m-\ell} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \mathbf{d}_A + \mathbf{d}_B \\ \mathbf{d}_{B^T} + B^T A^{-1} \cdot \mathbf{d}_B \end{bmatrix}$$

W algorytmie NJW należy znaleźć wektory własne normalizowanej macierzy $\mathcal{S}$. Bloki jej aproksymacji, $\hat{S}$ mają postać

$$\hat{A}_{ij} = A_{ij} / \sqrt{d_i d_j}, \quad i, j = 1, \dots, \ell, \quad \hat{B}_{ij} = B_{ij} / \sqrt{d_i d_j}, \quad i = 1, \dots, m, \\ j = \ell + 1, \dots, m.$$

Dziękuję za uwagę